

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ตร.

โทร. 0 2205 3466

ที่

0031.212/ 4318

วันที่

12 พฤษภาคม 2551

เรื่อง

คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยการดำเนินการกับไม้ของกลางตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและ
กฎหมายป่าไม้

ผบช.น. , ภ. 1-9 , ก. , ปส. , สตม. และ จตร.(หน)

ด้วยกรมศุลกากรมีหนังสือคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการกับไม้ของกลางตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายป่าไม้ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 3) ได้พิจารณาประเด็นปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวประกอบกับข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องแล้วและมีคำวินิจฉัยในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีเจ้าหน้าที่ป่าไม้ซึ่งกรมศุลกากรเชิญไปตรวจสอบชนิดและวัดปริมาตรไม้ของกลางในฐานะผู้เชี่ยวชาญ จะสามารถกระทำการบันทึกยึดไม้ของกลางภายหลังตรวจยึดจับกุมของเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้หรือไม่ และมีผลตามกฎหมายอย่างไร

วินิจฉัยว่าเมื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 24 วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 แล้ว ย่อมมีผลให้ไม้ของกลางอยู่ในความรักษาของกรมศุลกากรตามพระราชบัญญัติศุลกากร ตั้งแต่วันที่ยึดตามมาตรา 25 วรรคหนึ่ง ไม้ของกลางจึงอยู่ในความรักษาของหน่วยงานของรัฐ(กรมศุลกากร)แล้ว เจ้าหน้าที่ป่าไม้ซึ่งกรมศุลกากรเชิญไปตรวจสอบชนิดและวัดปริมาตรไม้ของกลางในฐานะผู้เชี่ยวชาญจึงไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะทำการยึดไม้ของกลางซ้ำอีกภายหลังจากตรวจยึดจับกุมของเจ้าหน้าที่ศุลกากร

ประเด็นที่สอง อธิบดีศุลกากรมีอำนาจขายไม้ของกลางตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 ประกอบมติคณะรัฐมนตรีเมื่อ 2 ก.พ. 2542 และมาตรา 1327 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งกรณีไม้ของกลางได้ตกเป็นของแผ่นดินหรือยังไม่ตกเป็นของแผ่นดินได้หรือไม่

วินิจฉัยว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 24 วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ และไม้ของกลางนั้นได้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา 24 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ด้วยแล้ว อธิบดีกรมศุลกากรจึงมีดุลพินิจที่จะสั่งให้จำหน่ายไม้ของกลางตามมาตรา 25 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ เพื่อประโยชน์สูงสุดของทางราชการต่อไป ซึ่งคำว่า “ จำหน่าย ” นั้น ย่อมมีความหมายตามธรรมดาทั่วไป อันได้แก่ ขาย จ่ายแจก แลกเปลี่ยน หรือโอน แต่อย่างไรก็ตาม หากไม้ของกลางนั้นยังไม่ได้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา 24 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ เพียงแต่เจ้าหน้าที่ศุลกากรได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 24 วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ไว้แล้วเท่านั้น อธิบดีกรมศุลกากรย่อมไม่มีอำนาจที่จะสั่งให้จำหน่าย

-/ ไม้ของกลาง...

ไม้ของกลางตาม มาตรา 25 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ได้ เพราะเจ้าของหรือผู้มีสิทธิในไม้ของกลางยังคงเป็นเจ้าของหรือผู้มีสิทธิในไม้ของกลางอยู่โดยมาตรา 24 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ได้ กำหนดให้สิทธิแก่เจ้าของหรือผู้มีสิทธิในไม้ของกลาง ที่จะมายื่นคำร้องเรียกเอาไม้ของกลางคืนได้ภายใน กำหนดเวลาตามที่กฎหมายกำหนดก่อนที่ไม้ของกลางนั้นจะตกเป็นของแผ่นดิน

อนึ่ง แม้ไม้ของกลางนั้นจะยังไม่ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา 24 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ แต่ถ้าไม้ของกลางที่ยึดไว้ นั้นอาจเป็นของเสียหายหรือถ้าหน่วยงานข้าไว้จะเป็นการเสียหาย ความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะมากเกินสมควรตามมาตรา 25 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ และอธิบดีกรมศุลกากรพิจารณาแล้วเห็นว่าไม้ของกลางที่ยึดไว้มีลักษณะดังกล่าว อธิบดีกรมศุลกากร หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายย่อมมีดุลพินิจที่จะสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นตามที่ เห็นสมควรได้ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดของทางราชการต่อไปและให้ถือเงินค่าขายไม้ของกลางนั้นไว้แทนของโดย ให้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระติดพันทั้งปวงก่อน ส่วนการพิจารณาเกี่ยวกับอำนาจในการขายไม้ของกลางของ อธิบดีกรมศุลกากรตามมาตรา 1327 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้น เห็นว่าเมื่อได้วินิจฉัยไว้ข้างต้น แล้วว่าเป็นกรณีที่ต้องบังคับตามมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ที่ให้นำพระราชบัญญัติศุลกากรฯ มาใช้บังคับ จึงไม่มีกรณีที่ต้องวินิจฉัยในประเด็นนี้อีก

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 3) มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า แม้การจำหน่ายหรือขายไม้ของกลางจะเป็นดุลพินิจของอธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายตามพระราชบัญญัติศุลกากรฯ แต่ คณะรัฐมนตรีซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินย่อมสามารถใช้อำนาจทางบริหาร ในการกำหนด หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินการกับไม้ของกลาง เพื่อให้กรมศุลกากรและส่วนราชการอื่นถือปฏิบัติโดยไม่ ขัดต่อกฎหมายได้ ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการกับไม้ของกลางเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติ เช่น กำหนด หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเก็บรักษาไม้ของกลาง เพื่อมิให้ไม้ของกลางเสียหายหรือเกิดค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา มากเกินสมควร การเก็บรักษาไม้ของกลางเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อเป็นกรอบ การใช้ดุลพินิจของอธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเกี่ยวกับการจำหน่ายหรือขายไม้ของกลางเพื่อสกัด กั้นขบวนการตัดไม้ทำลายป่า เป็นต้น ส่วนการที่กรมป่าไม้ต้องการยึดไม้ของกลางภายหลังการตรวจยึดของ เจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อดำเนินคดีในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 3) มีข้อสังเกตว่า หากปรากฏว่าการจับกุมและยึดไม้ของกลางนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายอื่นด้วย แม้ว่ากรมศุลกากรจะเป็นผู้ยึดไม้ของกลางก็ตาม พนักงานสอบสวนก็ย่อมมีอำนาจดำเนินคดีในความผิดอื่นได้

ประเด็นที่สาม หากคดีถึงที่สุดโดยศาลมีคำพิพากษาให้ริบไม้ของกลางและสั่งลงโทษ ผู้กระทำผิดทั้งตามกฎหมายศุลกากรและกฎหมายป่าไม้ หน่วยงานใดระหว่างกรมศุลกากรในฐานะที่ตรวจยึด จับกุมไม้ไว้แต่ต้นกับกรมป่าไม้จะเป็นผู้มีอำนาจขายไม้ของกลางในคดี

วินิจฉัยว่า หากคดีถึงที่สุดโดยศาลมีคำพิพากษาให้ริบไม้ของกลางและสั่งลงโทษผู้กระทำผิด

ทั้งตามกฎหมายศุลกากรและกฎหมายป่าไม้ของกลางย่อมตั้งตามกฎหมายศุลกากรและกฎหมายป่าไม้ ไม้ของกลางย่อมตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา 35 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และเมื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 24 วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ กรมศุลกากรจึงเป็นผู้มีอำนาจขายไม้ของกลางดังกล่าว

จึงแจ้งผลการพิจารณาข้อหารือของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวมาเพื่อทราบเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป พร้อมนี้ได้แนบสำเนาบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ 132/2551 มาด้วยแล้ว

พล.ต.อ. ธาณี สมบูรณ์ทรัพย์
(ธาณี สมบูรณ์ทรัพย์)
รอง ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.